

Fitxa tècnica

Guió Anabel Rodríguez Ríos **Fotografia** John Márquez **Música** Nascuy Linares **Durada** 99 min **Gènere** Documental **Llengües** Versió original en espanyol

Sinopsi

Sobre el llac de Maracaibo s'assenta el poble del Congo Mirador, un petit llogaret pesquer que està patint en primera persona els diferents problemes socials que assolen el país de Veneçuela com: la corrupció política que ha arribat fins a aquesta petita i recòndita població. A més, de la bipolaritat entre chavistes i l'oposició, els habitants de Congo temen que el poble vagi perdent la poca vida que li queda a causa de la sedimentació, contaminació i despoblació.

El documental segueix la figura de dues dones de bàndols oposats: la Tamara, empresària local i representant del partit chavista, i la Natalie, una professora de Congo que dona suport a l'oposició. (Sensacine)

Crítica

05.02.2020 - En el marc d'una Veneçuela políticament dividida, Anabel Rodríguez Ríos mostra dues matriarques que s'enfronten en l'oblidat poble flotant de Congo Mirador

Les principals causes dels desplaçaments humans són la desigualtat i els desastres ambientals. A les ribes del llac de Maracaibo les han patit totes dues. En el seu moment el territori era una mina d'or per a tot Veneçuela, gràcies a les seves enormes reserves de petroli, però actualment la regió que envolta el llac està contaminada, abandonada i assolada per les sequeres. La sedimentació ha alterat la vida en els *palafits*, habitatges de fusta construïts sobre pilars a la vora del llac, a mesura que els nivells d'aigua han disminuït. El riu Catatumbo està contaminat amb petroli i arrossega peixos morts, serps i malalties cap a les aldees flotants com Congo Mirador. Encara que preservar la qualitat de l'aigua és crucial per a la vida en aquests pobles, dragar la zona o invertir en la seva economia no és a la llista de prioritats del govern.

A **Onze Upon a Time in Venezuela** [...] **Anabel Rodríguez Ríos** explora aquestes dinàmiques polítiques des d'un punt de vista local. Filmat al llarg de set anys, el documental cobreix una sèrie de moments crucials en la història recent de Veneçuela, centrant-se en dues matriarques locals. La **Tamara**, una fervent i lleial chavista, és la representant local del govern i ha estat reelegida tres vegades. La **Nathalie**, que no és membre del partit, és l'única mestra del poble. Dins d'aquest microcosmos, amb les seves disputes personals i partidistes, trobem un reflex del caos que viu la nació en el seu conjunt.

Les diferències entre les dues dones es veuen accentuades per la proximitat de les eleccions parlamentàries. La Tamara s'aprofita del suborn descarat, mentre que la resignació s'apodera de la Nathalie. La gent està abandonant els pobles del voltant, fet que a Congo Mirador significa literalment traslladar tota la seva casa. L'estructura s'arrenca de terra i es transporta amb dos vaixells. Si bé aquesta imatge surrealista pot resultar estèticament atractiva per a un cineasta, també és essencial per al missatge que intenta transmetre Ríos. Des del bany i l'afaitat, fins a la pesca i el transport, el riu ho és tot per a la comunitat.

Amb els seus caps sobre l'aigua i les seves mans temptejant a cegues el fons del riu, la jove mestra i la seva família recullen petxines. Posteriorment, pinten i personalitzen aquests tresors, convertint-los en joies. Per compensar la manca d'aliments i subministraments, la Nathalie ven arracades i polseres per recaptar fons per a l'escola. L'escena és un exemple clar de l'estil d'Anabel Rodríguez Ríos, centrat a gravar moments efímers de la vida quotidiana. Encara que aparentment irrelevants, aquests episodis tenen un gran significat.

En abandonar la ciutat, un dels bots passa pel costat d'una paret pintada on es pot llegir "CHAVEZ", recordant-nos que aquest desastre és el llegat de temps passats i que les autoritats, a banda i banda de l'espectre polític, tenen una cosa en comú: solen oblidar-se d'aquests llocs. Aquesta idea d'abandonament es veu accentuada durant una breu trobada amb *El Veneçuela*, un vell vaixell abandonat a prop del poble, rovellat i encallat en el fang que s'acumula al llac. "Ningú va venir a buscar-lo", explica un vell músic, les notes melancòliques del qual ens acompanyen durant tot el documental. Una imatge adequada per a l'abans pròsper, però ara oblidat, Congo Mirador